

Stanisław Araszcuk

Symposium "Przygotowanie do wprowadzenia katechumenatu w diecezjach"

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 152-153

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SYMPOZJUM „PRZYGOTOWANIE DO WPROWADZENIA KATECHUMENATU W DIECEZJACH”

W dniach 16 i 17 września 1996 r. odbyło się w Sandomierzu sympozjum, którego tematem było przygotowanie do wprowadzenia katechumenatu w diecezjach. Na to sympozjum zostali zaproszeni dyrektorzy wydziałów duszpasterskich kurii biskupich, przewodniczący i sekretarze komisji liturgicznych w poszczególnych diecezjach oraz wykładowcy liturgiki. Obradom sympozjum przewodniczył biskup sandomierski, bp prof. dr hab. Waław Świerzawski, przewodniczący Komisji Episkopatu ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów.

Pierwszy wykład wygłosił ks. prof. dr hab. Stanisław Czerwik na temat „Katechumenat dawniej i dziś”. Po zdefiniowaniu pojęcia „inicjacja” Ksiądz Profesor przedstawił zarys dziejów katechumenatu. Zasadniczą częścią wykładu była refleksja nad realizacją postanowień Soboru Watykańskiego II w sprawie przywrócenia obrzędu chrztu dorosłych. Ksiądz Profesor omówił rytuał „Obrzędy chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych” zwracając uwagę na okresy wtajemniczenia. W zakończeniu autor referatu postawił pastoralne wnioski, w których widoczna była troska o właściwe rozumienie tego zagadnienia.

Bp prof. dr hab. Waław Świerzawski temat wykładu sformułował w postaci pytania: „Dlaczego i jak wprowadzać katechumenat w diecezjach i parafiach?” Odpowiadając na pytanie „jak?”, Ksiądz Biskup wskazał na trzy płaszczyzny: jurystyczną, teologiczną i duszpasterską. Na tych płaszczyznach przebiega cały proces katechumenatu. Ważne są regulacje prawne, gdyż biskup odpowiada za katechumenów w diecezji, ale jest to również wspólna odpowiedzialność całego lokalnego Kościoła. Liczba ludzi dorosłych a nieochrzczonych jest znaczna, dlatego potrzebna jest instytucja stałego katechumenatu w diecezjach.

S. dr Adelajda Sielepin mówiła o praktycznych zasadach wprowadzenia katechumenatu. W swoim wystąpieniu nawiązywała do bogatego doświadczenia środowiska krakowskiego, w którym katechumenat dorosłych ma już zorganizowaną formę. Siostra Adelajda jest przedstawicielką zgromadzenia, którego charyzmatem jest troska o tych, którzy pragną przyjąć chrzest w wieku dorosłym. Po każdym wystąpieniu odbyła się konstruktywna dyskusja.

W drugim dniu sympozjum referat na temat: „Katechumenat dzieci i młodzieży” wygłosił ks. dr Czesław Krakowiak. Na podstawie dwu rytuałów: francuskiego i niemieckiego omówił potrzebę wprowadzenia katechumenatu dzieci i młodzieży. W Polsce nie ma wypracowanej metody takiego katechumenatu, a V rozdział „Obrzędów chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych” podaje tylko w ogólnym zarysie sposób rozwiązania tego problemu. W dyskusji po tym referacie padały konkretne propozycje opracowania rytuału na wzór francuskiego i niemieckiego dla Kościoła w Polsce.

Bardzo ciekawym i praktycznym był referat ks. prof. dra hab. Helmuta Sobeczki na temat: „Diecezjalne Komisje ds. Liturgii i Duszpasterstwa Liturgicznego”. Ksiądz Profesor ukazał historię statutu Diecezjalnej Komisji Liturgicznej. Ważną inicjatywą było powołanie Komisji Liturgicznej Metropolii Górnośląskiej, która

uwzględniając lokalne zwyczaje wprowadza reformę liturgiczną w granicach metropolii katowickiej.

W słowie kończącym Sympozjum bp Wacław Świerzawski poinformował o tworzeniu na bazie informatora dawnej Komisji Liturgicznej Episkopatu Polski nowego czasopisma „Anamnesis”, którego zadaniem byłoby m.in. propagowanie katechumenatu w diecezjach polskich.

ks. Stanisław Araszczuk

SYMPOZJUM KU UCZCZENIU
50-LECIA ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH JANA PAWŁA II
(KRAKÓW, PAT, 15-16.10.1996)

Rok 1996 upływał w Kościele katolickim pod znakiem złotego jubileuszu kapłaństwa Ojca Świętego Jana Pawła II. Cały Kościół wraz z Janem Pawłem II zanosił w tym czasie do Boga dziękczynne modły za dar kapłaństwa otrzymany 50 lat temu przez obecnego papieża Jana Pawła II. W dniach jubileuszu, oprócz modlitwy dziękczynno-błagalnej, znalazły się w wielu środowiskach kościelnych inne dary, które złożono w hołdzie Najwyższemu Kapłanowi w Kościele. Wśród tych darów godne odnotowania jest sympozjum naukowe zorganizowane przez Papieską Akademię Teologiczną w Krakowie. Odbyło się ono w dniach od 15 do 16 października 1996 r. i podjęło temat: „Kapłaństwo służebne w życiu i nauczaniu Jana Pawła II”. Po słowach powitania skierowanych do uczestników przez dziekana Wydziału Teologicznego PAT, ks. prof. Łukasza Kamykowskiego, otwarcia sympozjum dokonał ks. kard. Franciszek Macharski, Wielki Kanclerz PAT. W swoim słowie uwydatnił potrzebę podjęcia refleksji nad tajemnicą kapłaństwa w życiu i nauczaniu Ojca Świętego

Obradom przedpołudniowym w pierwszym dniu przewodniczył ks. bp Jan Szkodoń, biskup pomocniczy metropolity krakowskiego. W sesji dopołudniowej wykłady wygłosili: ks. prof. Stanisław Nagy – „Droga do kapłaństwa i jego przeżywanie przez Karola Wojtyłę”; ks. abp Stanisław Nowak – „Styl kapłaństwa Jana Pawła II w jego posłudze apostołskiej”; dr Jan Galarowicz – „Filozoficzne inspiracje idei kapłaństwa u Jana Pawła II” oraz ks. prof. Jan Dyduch – „Rada kapłańska archidiecezji krakowskiej – wyraz praktyczny wizji prezbyterium u kard. Karola Wojtyły”.

Wykład pierwszy zawierał nie tylko obiektywne treści dotyczące drogi do kapłaństwa Jana Pawła II, ale miał charakter świadectwa złożonego o Papieżu przez jednego z jego najbliższych współpracowników i przyjaciół. Metropolita częstochowski, prezentując styl kapłaństwa Jana Pawła II, uwydatnił następujące rysy charakterystyczne dla posługi obecnego Papieża: zanurzenie w modlitwę, proegzystencja wobec ludzi, uniwersalizm apostołski, otwarcie na kulturę, maryjność. Dr Jan Galarowicz odsłonił filozoficzne zaplecze przeżywania kapłaństwa przez